

[Helge von Rosen.]

Efter min mening ville aktieselskabsformen have været en naturlig konsekvens, hvis man havde søgt optaget fremmede økonomiske interesser, f. eks. lufthavnsbrugerne, luftfartsselskaberne, charterselskaberne og Københavnsegnens kommuner. Jeg tror, der ved en sådan tilknytning af andre økonomiske interesser end statens, under bibeholdelse selvfølgelig af statens majoritet, også ville være blevet indføjet det kommercielle moment, som forslaget lægger så megen vægt på.

Jeg ser i den forbindelse med tilfredshed, må jeg sige, af socialistisk folkepartis mindretalsbemærkninger, at partiet er ganske uortodoks ved at være positivt over for en sådan tanke. Det er nok kun igennem repræsentation af mindretalsinteresser på generalforsamling og i ansvarlig bestyrelse, at aktieselskabsformen får sit helt relevante indhold.

I forslaget om § 2-virksomhedsformen er det organ, repræsentantskabet, som står bag direktøren, kun rådgivende, og det er helt uden ansvar. Herved vil direktøren, i hvert fald hvad driften angår, formentlig få mere bemyndigelse, end tilfældet normalt ville være i et aktieselskab. Som det vil bemærkes af betænkningen, har ministeren lovet at forelægge den kommende styrelsesvedtægt, der nærmere skal afgrænse dette og andre spørgsmål, for folketingsudvalget.

Under udvalgsbehandlingen har man søgt at få belyst det nærmere indhold af den kommercielle retningslinje, som skal anlægges. Bl. a. vil det umiddelbart være naturligt, om de meget store aktiver, der skal overtages, især Kastrup lufthavn, bliver overført til så vidt muligt realistiske værdier, f. eks. til den totalværdi, som driften forventes efter beregningerne at kunne forrente og afskrive over anlæggets restlevetid, sådan som prognosen er for det, i stedet for at blive overført til den så at sige tilfældige bogførte værdi.

Ordene i § 3 om benyttelsesafgifter af en sådan størrelse, at der opnås dækning af samtlige løbende driftsomkostninger og kapitalomkostninger foruden selvfinansieringsbidrag, altså opspåring, ville måske blive mere meningsfyldte, hvis forrentning og afskrivning i budgetter og regnskaber kommer til at bero på en sådan realistisk for-

håndsvurdering af brugsværdien i stedet for den tilfældige bogførte værdi.

Ministeren er dog kommet til det resultat, at finansministeriets bestemmelser for sådanne tilfælde foreskriver overdragelse til bogført værdi. Spørgsmålet om, hvorvidt man senere kan skrive op, står hen. Ministeren har under udvalgsbehandlingen antydnet muligheden af amortisering over den økonomiske levetid; det er lidt i familie med dette spørgsmål i hvert fald.

Det er oplyst, at statskassen kommer til at disponere over realisationsprovenuerne, og det meget vigtige, at staten, som ministeren har tilkendegivet over for udvalget, vil komme til at disponere over nedlagte lufthavnsarealer som led i den statslige planlægning til den brug, der nu måtte være for arealerne i den statslige, kommunale eller private sektor. Det synes jeg er en meget tilfredsstillende oplysning.

På det radikale venstres vegne kan jeg også med de foreslåede ændringer anbefale lovforslaget.

Aksel Larsen: Ja, jeg kan på socialistisk folkepartis vegne ligeledes anbefale de stillede ændringsforslag og anbefale lovforslaget til vedtagelse, når disse ændringsforslag er vedtaget.

Jeg må imidlertid tilføje, at denne anbefaling er fremsat i samme tonefald og med samme deciderede mangel på egentlig velvilje, som prægede de tre første ordførertaler i dag.

Jeg er ganske klar over, at ministeren kun kunne komme med lovforslaget i den form, han kom med det, altså foreslå Københavns lufthavnsvæsen som en art særligt selskab, men som en § 2-virksomhed. Men det viste sig jo meget hurtigt, at der i udvalget var om ikke enstemmighed så aldeles overvejende flertal for, at det, man havde brug for, var det, som hr. Stæhr Johansen her har sagt, en smidig, effektiv og slagkraftig organisation af lufthavnsvæsen og lufthavnsbyggeri, og udvalgsflertallet var af den mening, at det ikke kan opnås, hvis den skal være departementalt styret. Derfor ønskede udvalgsflertallet, i hvert fald de fire af de partier, der var repræsenteret i udvalget, at den i højere grad blev frigjort fra den departementale styring, at det ikke blev en § 2-virksomhed, men fik en mere selvstændig stil-